

Rabbae

gezinnen met meer kinderen. Zo ja, dan zijn wij allemaal gelukkig. Zo neen, dan moeten wij kijken hoe onze politieke positie zich voor nu en de komende tijd profileert in de richting van het kabinet.

Voorzitter! Ik kom bij de specifieke positie van de "eilanders", de kinderen die op een van de eilanden wonen en op een gegeven moment naar het vasteland moeten om naar school te gaan. Wij hebben vaak kritiek en klachten van ouders gekregen, omdat zij veel kosten moeten maken, terwijl zij die niet kunnen opbrengen. Zij worden meestal verwezen naar de bijzondere bijstand, maar in feite zitten zij niet in de bijstand. Zij hebben zuiver op het niveau van het onderwijs te maken met deze kosten, met name de verblijfskosten op het vasteland door de week en de reiskosten. Kan de minister zijn zienswijze op dit punt kenbaar maken? En is hij met mij van mening dat het beter is om de zaak te integreren? Voor de ouders maakt het niet veel uit of zij geld krijgen van minister De Vries of minister Hermans. Omdat deze kosten primair te maken hebben met het onderwijs, zouden beide ministers de afspraak kunnen maken dat dit punt via het ministerie van Onderwijs geregeld wordt en dat uiteindelijk een administratieve afhandeling tussen beide ministeries plaatsvindt. De ouders hebben dan in ieder geval niet met twee verschillende loketten maar met één loket te maken. Ik hoor graag de reactie van de minister op dit punt.

Voorzitter! Mijn laatste punt betreft de verhoging van het lesgeld. Hoe meer wij als overheid investeren in het onderwijs, hoe meer lesgeld door de ouders betaald moet worden. Dat is een merkwaardige systematiek. Je zou bijna een gedrag van de ouders moeten uitlokken dat zij niet meer om investeringen in het onderwijs vragen, omdat zij anders moeten dokken. Dat is niet de bedoeling. Het raakt ook de essentie van de leerplicht voor kinderen en de bijdrage die geleverd moet worden. Ook mijn fractie vindt, evenals andere fracties die op dit punt zijn ingegaan, dat op een gegeven moment een grens zou moeten worden gesteld aan de verhoging van het lesgeld. Spreekt dit aspect de minister aan? Ik weet best dat we dat vandaag niet zullen regelen, maar is de minister bereid hierover na te denken en met ons te kijken naar de

mogelijkheid van het stellen van een grens?

De **voorzitter**: Het is mij gebleken dat de minister behoefte heeft aan een korte schorsing. Het lijkt mij goed die samen te laten vallen met onze lunchpauze.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.10 uur tot 13.00 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van 30 en 31 maart en 1 april:

- het wetsvoorstel Wijziging van titel 7.10 (arbeidsovereenkomst) van het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot vakantie en ouderschapsverlof (26079);
- het wetsvoorstel Wijziging van de Bankwet 1998 (26233);
- het debat over de Europese top, met maximumspreektijden van 10 minuten voor PvdA, VVD en CDA, 7 minuten voor D66 en GroenLinks en 5 minuten voor de overige fracties.

Ik stel voor, de stukken 25203, nr. 11, 25644, nr. 15, 25720, nr. 10, 25817, nr. 8, 25839, nr. 7, 25871, nr. 21, 26200-III, nrs. 8 en 9, 26200-VII, nr. 44, 26200-X, nr. 23, 26200-XIV, nr. 39, 26200-XVI, nrs. 54 en 55, en 26284, nr. 4 voor kennisgeving aan te nemen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet tegemoetkoming studiekosten in verband met uitbreiding van de doelgroep en**

verhoging van het normbedrag overige studiekosten (26346).

De algemene beraadslaging wordt hervat.

Minister **Hermans**: Voorzitter! Ik ben de leden erkentelijk voor de inbreng die zij geleverd hebben. Het is een wetsvoorstel dat nogal wat omhanden heeft. In het regeerakkoord is daar een flink bedrag voor uitgetrokken. Ik wil eerst in algemene zin iets zeggen over de systematiek van de wet.

Wij kunnen zien dat het belang van dit onderwerp breed wordt erkend. Ouders hebben er uitdrukkelijk geld voor over om hun kinderen onderwijs te laten volgen. Het gaat vaak om vrij veel geld. Juist in dat kader is deze Wet tegemoetkoming studiekosten op tafel gekomen. Het is goed om de discussie de wij nu voeren in dat bredere kader te plaatsen.

Nu wordt op jaarbasis reeds circa 425 mln. uitgegeven voor de WTS. Ik zal de Kamer de specifieke onderverdeling daarvan nu besparen, maar in het regeerakkoord wordt vanaf 2002 structureel een bedrag van 250 mln. hieraan toegevoegd. Dat is dus een forse impuls in de Wet tegemoetkoming studiekosten. Dat is een verhoging van het budget met ongeveer 60%. De doelstelling en de criteria in het regeerakkoord zijn: de tegemoetkoming aanpassen in verband met de stijgende prijzen van boeken, leermiddelen en overige studiekosten; uitbreiding van het bereik van de regeling tot een inkomen van circa f 60.000 en het zoveel mogelijk vermijden van armoedevaleffecten.

Verscheidene sprekers hebben gevraagd waarom dit in twee fasen is gesplitst. De heer Van Bommel, maar ook anderen, hebben gevraagd of de haast het niet te veel heeft gewonnen van de zorgvuldigheid. Als je het niet met een wetsvoorstel eens bent of daar kritiek op hebt, kun je natuurlijk altijd zeggen dat het dus haastwerk is geweest. Even los daarvan: het gaat erom dat in het regeerakkoord vanaf het studiejaar 1999-2000 geld beschikbaar is gesteld. Het is dus noodzakelijk om snel maatregelen tot stand te brengen, zodat de uitbreiding voor de burgers al vanaf dat studiejaar effect kan hebben. Ik zeg dat ook